

” பிராமண ஜென்மத்தின் தெய்வீகத் தன்மை மற்றும் ஆன்மீகத் தன்மை ”

கேட்பது மற்றும் உள்ளடக்குவது. கேட்பது சகஜமாக இருக்கிறது, கேட்டுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்று ஆர்வம் இருக்கிறது. இந்த இச்சை எப்பொழுதும் இருக்கிறது. அதே போலவே உள்ளடக்குவதும் இந்த அளவு சகஜமாக அனுபவம் ஆகிறதா? உள்ளடக்குவதினால் தந்தைக்குச் சமமாக ஆக வேண்டும் என்ற இந்த இச்சை எப்பொழுதும் இருக்கிறதா? உள்ளடக்குவதின் சொரூபம் தந்தைக்குச் சமமாக ஆவது. அப்படியானால் இதுவரையிலும் முதல் நிலையில் இருக்கிறீர்களா, இரண்டாம் நிலையில் இருக்கிறீர்களா அல்லது கடைசி நிலை வரையிலும் இருக்கிறீர்களா? கேட்பது மற்றும் அந்த மாதிரி ஆவது கடைசி நிலை ஆகும். கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம், ஆகியே விடுவோம், ஆகத் தான் வேண்டும். சென்ற கல்பத்திலும் ஆனோம், இப்பொழுதும் அவசியம் ஆவோம் என்ற இந்த வார்த்தைகள் கடைசி நிலையில் முடிவடைந்து விடும். ஒவ்வொரு வார்த்தையும், எப்படி எப்படி கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறோமோ அதே போல் ஆகிக் கொண்டே இருக்கிறோம். கடைசி நிலையில் இருப்பவர்களின் லட்சியம் மற்றும் வார்த்தைகள் சொரூபம் மூலமாக தெளிவாகத் தென்படும். எப்படி முதல் பாடமாகிய ஆத்மா பாடத்தை கேட்கிறீர்கள் மற்றும் கூறுகிறீர்கள். கடைசி நிலையில் உள்ள ஆத்மாக்கள் வார்த்தையை மட்டும் கேட்க மாட்டார்கள், கூற மாட்டார்கள் ஆனால் கூடவே சொரூபத்தில் நிலைத்திருப்பார்கள். இதைத் தான் தந்தைக்குச் சமமாக ஆவது என்று கூறுவது. தன்னுடைய அல்லது தந்தையின் சொரூபம், குணம் மற்றும் காரியத்தை சொல்ல மட்டும் மாட்டார்கள் ஆனால் ஒவ்வொரு குணம் மற்றும் காரியத்தை தன்னுடைய சொரூபம் மூலமாக அனுபவம் செய்விப்பார்கள். எப்படி தந்தை கூறுபவர் மட்டுமாக இல்லாமல் அனுபவம் நிறைந்தவராக இருக்கிறார், அதே போல் தந்தையை பின்பற்றி நடக்க வேண்டும். எப்படி சாகார பாபாவை பார்த்திருக்கிறீர்கள், சொல்வதின் கூடவே காரியத்தில், சொரூபத்தில் செய்து காண்பித்தார். கேட்பது, சொல்வது மற்றும் சொரூபமாகிக் காண்பிப்பது இந்த மூன்றுமே சேர்ந்தே இருந்தது. அந்த மாதிரி கேட்பது, சொல்வது மற்றும் காண்பிப்பது சேர்ந்தே இருக்கிறதா? இதுவரை எவ்வளவு கேட்டிருக்கிறீர்களோ அந்த அளவே நிரப்பியிருக்கிறீர்களா? உலகின் எதிரில் செய்து காண்பித்திருக்கிறீர்களா? பெரிய இடைவெளி இருக்கிறதா அல்லது கொஞ்சம் இடைவெளி இருக்கிறதா? ரிசல்டாக என்ன இருக்கிறது? கேட்பது மற்றும் சொல்வதோ பொதுவான விஷயம் பிராமணர்களின் ஆன்மீகத் தன்மை எவ்வளவு தென்படுகிறது. எப்படி "என்னுடைய ஜென்மம் மற்றும் காரியம் உலகியல் மனிதர்கள் மாதிரி இல்லை, ஆனால் தெய்வீகமானது மற்றும் ஆன்மீகமானது" என்று தந்தையின் மகாவாக்கியம் இருக்கிறது. பாப்தாதாவுடன் சேர்த்து பிராமணர்கள் உங்களுடைய ஜென்மமும் சாதாரணம் இல்லை, தெய்வீகமானது மற்றும் ஆன்மீகமானது. எப்படி ஜென்மமோ, எப்படி தெய்வீக பெயரோ அப்படியே தெய்வீக ஆன்மீக காரியமாகும்.

எப்படி ஒவ்வொரு லௌகீக குடும்பத்தின் மரியாதைக் கோடுகளும் இருக்கின்றன. அதே போல் பிராமண குலத்தின் மரியாதை கோட்டிற்குள்ளே இருக்கிறார்கள். மரியாதைகளின் கோடு எண்ணத்தில் கூட எந்தவொரு கவர்ச்சியின் வசமாகி தவறானதை செய்வதில்லை அதாவது கோட்டிற்கு வெளியே செல்வதில்லை. சூத்திரத்தன்மையின் சுபாவம் அல்லது சம்ஸ்காரத்தின் நினைவு வருவது என்றால் தீண்டத்தகாதவர் ஆவது அதாவது பிராமண பரிவாரத்திலிருந்து தானே தன்னை விலக்கி ஓரமாக வைத்துக் கொள்வது. எனவே முழு நாளில் தந்தையின் ஆதாரம் எவ்வளவு நேரம் இருந்தது. மேலும் தன்னைத் தானே எவ்வளவு நேரம் விலக்கி வைத்துக் கொண்டோம் என்ற இதை சோதனை செய்யுங்கள். அடிக்கடி விலகியிருப்பவர்கள் தந்தையின் ஆதாரத்தின் அனுபவம், தந்தையுடன் இருப்பதின் அனுபவம், தந்தை மூலமாக பிராப்தி ஆகியிருக்கும் அனைத்து பொக்கிஷங்களின் அனுபவத்தை விரும்பினாலும் செய்ய முடியாது. கடலின் கரையில் இருக்கிறார்கள். பார்த்துக் கொண்டே மட்டும் இருந்து விடுகிறார்கள், அடைய முடியாது. அடைய வேண்டும் என்ற இந்த இச்சை உருவாகியிருக்கிறது ஆனால் அடைந்து விட்டோம் என்ற இந்த அனுபவம் செய்ய முடிவதில்லை. தெரிந்து கொள்ள விரும்பும் நிலையிலேயே இருந்து விடுகிறார்கள், அதிகாரிகளாக ஆக முடிவதில்லை. எனவே முழு நாளின் தெரிய விரும்பும் நிலை எவ்வளவு நேரம் இருந்தது மற்றும் அதிகாரியின் நிலை எவ்வளவு நேரம் இருந்தது. உங்களிடமும் யாராவது புதியவர்கள் வந்தார்கள் என்றால் அவரை முதலில் தெரிய விரும்புவர்களாக ஆக்குகிறீர்கள். நீங்களும் புதியவர்களை ஒரு பக்கமாக வைக்கிறீர்கள். சபையில் அல்லது தினசரி வகுப்பில் வர விடுவதில்லை. இப்பொழுது அனுபவம் ஆனது, நிச்சயம் ஏற்பட்டது மற்றும் ஏற்றுக் கொண்டேன், தெரிந்து கொண்டேன்

என்று அவர் எப்பொழுது கூறுகிறாரோ அப்பொழுது சபையில் வருவதற்கு அனுமதி கொடுக்கிறீர்கள். எனவே எப்பொழுது தெரிய விரும்பும் நிலை இருக்கிறது என்றால் தந்தையின் ஆதரவு மற்றும் குலத்தின் ஆதரவு அதாவது சபையின் ஆதரவு இயல்பாகவே நெருக்கத்திற்கு பதிலாக தன்னை தூரமானவர் என்று அனுபவமோ செய்யவில்லையே? ஆதாரத்திற்கு பதிலாக இயல்பாகவே புத்தி மூலமாக ஒருபக்கமாக ஆகிவிடவில்லையே? குழந்தைக்கு பதிலாக கேட்கும் பக்தனாக ஆகிவிடவில்லையே? சக்தி கொடுங்கள், உதவி செய்யுங்கள், மாயாவை விரட்டுங்கள், வழி கொடுங்கள், மாயாவிடமிருந்து விடுவியுங்கள் என்ற இவை பிராமணத்தன்மையின் சம்ஸ்காரம் இல்லை. பிராமணன் ஒருபொழுதும் அழைப்பதேயில்லை. பிராமணர்களை சுயம் தந்தை விதவிதமான உயர்ந்த பட்டங்களினால் அழைக்கிறார். தனக்கு எத்தனை பட்டங்கள் இருக்கின்றன என்று தெரிந்திருக்கிறீர்கள் தான் இல்லையா. பிராமணன் என்றால் அழைப்பது முடிந்து, பிராமணன் என்றால் தலையின் கிரீடம். பழைய சம்ஸ்கார வசமாகி விடுகிறார்கள், சபாவ வசமாகி விடுகிறார்கள் என்ற இது பற்றுதலின் கிரீடம் அணிந்த நிலை. அந்த மாதிரி பற்றுதலின் கிரீடம் அணிந்தவர்கள் தந்தையின் தலையின் கிரீடமாக ஆக முடியாது. உலக ராஜ்யத்தின் கிரீடமணிந்தவராகவும் ஆக முடியாது. தந்தையின் தலையின் கிரீடமாக ஆகுபவர்கள் கனவில் கூட பற்றுதலின் கிரீடமணிந்தவராக ஆக முடியாது. புரிந்ததா. உணருங்கள். இப்பொழுது சுய உணருதல் பாடம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது தான் இல்லையா. நல்லது.

எப்பொழுதும் தன்னுடைய பிராமண குலத்தின் மரியாதைக் கோட்டிற்குள் இருக்கக்கூடிய, மரியாதா புருஷோத்தமன், கேட்கும், கூறும் மற்றும் சமமாகக்கூடிய, இப்பொழுதே சொரூபம் மூலம் காண்பிக்கக்கூடிய, எப்பொழுதும் தலையின் கிரீடமாக இருக்கும், எப்பொழுதும் தந்தையின் அனைத்து பிராப்திகளின் ஆதாரத்தில் இருக்கக்கூடிய உயர்ந்த ஆத்மாக்களுக்கு பார்த்தாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் நமஸ்காரம்.

தீதி அவர்களுடன் -

செல்வது மற்றும் வருவது என்று கூறலாமா? செல்வது மற்றும் வருவது என்று எப்பொழுது துணையை விட்டுச் சென்று விடுகிறார்களோ அப்பொழுது கூறுவோம். எங்கிருந்தாவது செல்வது என்றால் கொஞ்சம் விட்டுச் செல்வது. ஆனால் இங்கு செல்வது மற்றும் வருவது என்ற வார்த்தையைக் கூற முடியுமா? இங்கோ இங்கிருக்கிறோம் என்றாலும் உடன் இருக்கிறீர்கள். அங்கே இருக்கிறோம் என்றாலும் உடன் இருக்கிறீர்கள். யார் ஸ்தானத்திலும் மற்றும் ஸ்திதியிலும் கூட எப்பொழுதும் உடன் இருக்கிறாரோ அவருக்காக செல்வது என்று சொல்ல மாட்டோம். எப்படி மதுபன்னில் கூட ஒரு அறையிலிருந்து இன்னொரு அறைக்குச் செல்கிறீர்கள் என்றால் நாங்கள் விடை பெற்று சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்ல மாட்டீர்கள். இயற்கையாக போவதும் வருவதும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது, ஏனென்றால் உடன் இருக்கிறீர்கள் இல்லையா? இதுவும் கூட ஒரு அறையிலிருந்து இன்னொரு அறையில் சுற்றி வருகிறீர்கள். அனைவருமே மதுபன்வாசிகள் தான் எனவே விடைபெறுகிறோம் என்ற வார்த்தையைக் கூறுவதில்லை. எப்பொழுதும் சேவைக்கான பாராட்டுக்கள் கொடுக்கிறோம். எப்பொழுதும் உடன் இருந்து கொண்டே, எப்பொழுதும் உடன் சென்று கொண்டே அங்கம் அங்கமாக சேர்ந்திருக்கிறோம். அந்த மாதிரி அனுபவம் இருக்கிறது தான் இல்லையா? மகாரதி என்றால் தந்தைக்குச் சமமானவர். மகாரதிகளின் ஒவ்வொரு அடியில் பலகோடி மடங்கின் வருமானமோ பொதுவான விஷயம். ஆனால் ஒவ்வொரு அடியில் அனேக ஆத்மாக்களை பலகோடி மடங்கு அதிபதியாக ஆக்கும் வரதானம் நிரம்பியிருக்கிறது. மகாரதிகள் நாங்கள் செல்கிறோம் என்று கூறுவார்கள், ஆனால் செல்கிறோம் அல்ல உடன் செல்கிறோம். மகாரதிகளின் சேவை கண்கள் மூலமாக, தந்தை மூலமாக கிடைத்திருக்கும் வரதானத்தை அனேகர்களுக்கு பிராப்தி செய்விப்பது ஆகும். அதாவது தன் மூலமாக தந்தையை பிரத்யக்ஷம் செய்வதாகும். உங்களைப் பார்த்துக் கொண்டே தந்தையின் நினைவு இயல்பாக வந்து விட வேண்டும். ஒவ்வொருவரின் மனதிலிருந்து இவரை இந்த மாதிரி உருவாக்கியவரின் அதிசயம் தான் என்று வெளியாக வேண்டும். அப்படி தந்தை பிரத்யக்ஷம் ஆகிவிடுவார். தந்தை உங்கள் மூலமாக பிரத்யக்ஷமாகத் தென்படுவார். மேலும் நீங்கள் குப்தமாகி விடுவீர்கள். இப்பொழுது நீங்கள் பிரத்யக்ஷமாக இருக்கிறீர்கள். தந்தை குப்தமாக இருக்கிறார். பிறகு ஒவ்வொருவரும் இதயத்திலிருந்து தந்தையின் பிரத்யக்ஷதாவின் மகிமை செய்து கொண்டிருப்பதை நீங்கள் கேட்பீர்கள். நீங்கள் தென்பட மாட்டீர்கள் ஆனால் எங்கு பார்த்தாலும் தந்தை தென்படுவார். இதன் காரணமாக எங்கு பார்த்தாலும் அங்கு தந்தையே தந்தை தான். இந்த சம்ஸ்காரம் கடைசியில் நிரம்பி விடும், இதை பின்பு பக்தியில் எங்கு பார்த்தாலும் நீயே நீ தான் என்று கூறி அழைக்கிறார்கள். கடைசியில் உங்கள் அனைவரின் முகம் கண்ணாடியின் காரியம் செய்யும். எப்படி இன்றைய நாட்களில்

கோவில்களில் அந்த மாதிரியான கண்ணாடிகளை வைக்கிறார்கள் அதில் ஒரே முகம் அனேக ரூபங்களில் தென்படும். அதே போல் உங்கள் அனைவரின் முகம் நாலாபுறங்களில் தந்தையை பிரத்யக்ஷமாக காண்பிப்பதற்கு கருவியாகி விடும். பின்பு பக்தர்கள் எங்கு பார்த்தாலும் நீயே நீ தான் என்று கூறுவார்கள். முழுக் கல்பத்தின் சம்ஸ்காரத்தையோ இங்கு தான் நிரப்புகிறார்கள். அப்படி பக்தர்கள் இதே சம்ஸ்காரத்திலிருந்து முக்தியை பிராப்தி செய்வார்கள். எனவே துவாபரயுகத்தின் ஆத்மாக்களில் அல்லது முக்தி அடைவதின் சம்ஸ்காரம் அல்லது நீயே நீ தான் என்பதின் சம்ஸ்காரம் அதிகமாக வெளிப்படும் என்றால் தன்னுடைய மற்றும் தந்தையின் பக்தர்களும் இப்பொழுது தான் நிச்சயிக்கப்படுகிறார்கள். ராஜ்யமும் இப்பொழுது தான் உருவாகிறது என்றால் பக்தர்களும் இப்பொழுது உருவாகிறார்கள். அப்படியானால் பக்தர்களை எழுப்புவதற்காக செல்கிறீர்களா அல்லது குழந்தைகளை சந்திப்பதற்காக செல்கிறீர்களா? எனவே இந்த தடவை எத்தனை என்னுடைய பக்தர்கள் உருவானார்கள் மேலும் தந்தையின் குழந்தைகள் எத்தனை உருவானார்கள் என்று சோதனை செய்ய வேண்டும். இருவர்களுக்கும் விசேஷ பங்கு இருக்கிறது. பக்தர்களுக்கும் அரைகல்பத்திற்கான பங்கு இருக்கிறது மற்றும் குழந்தைகளுக்கும் அரைக் கல்பத்திற்கான அதிகாரம் இருக்கிறது. பக்தர்களும் இப்பொழுது தென்படுவார்களா அல்லது கடைசியிலா? யார் நெளதா (ஒன்பது மடங்கு) பக்தி செய்பவர்களோ, பக்த மாலையின் நம்பர் ஒன் மணியாக இருப்பார்களோ அவர்களும் இங்கேயே பிரத்யக்ஷம் ஆக வேண்டும். வெற்றி மாலையும் மேலும் பக்த மாலையும் இங்கேயே தான் உருவாகும். ஏனென்றால் சம்ஸ்காரம் நிரப்புவதற்கான நேரம் சங்கமயுகம் தான். பக்தர்கள் கடைசியில் ஹே பகவான் எங்களுக்கும் கொஞ்சம் கொடுத்து விடுங்கள் என்று அழைத்துக் கொண்டே இருந்து விடுவார்கள். இந்த சம்ஸ்காரத்தையும் இங்கிருந்து நிரப்புவார்கள் மேலும் குழந்தைகள் துணையின் அனுபவம் செய்வார்கள். நல்லது.

டீச்சர்களுடன் பாப்தாதாவின் சந்திப்பு -

தகுதியான ஆசிரியரின் ஒவ்வொரு காரியம் என்ற விதை பலன் அளிப்பதாக இருக்கும், பயனற்றதாக இருக்காது.

டீச்சர்கள் என்றால் ஆசான். ஆசான் என்றால் என்ன அர்த்தம். ஆசான் என்பதற்கு இங்கு படிப்பு அதாவது ஞானசொரூபமானவர் என்று அர்த்தம் ஆகும். மிக உயர்ந்த படிப்பு கொடுப்பதற்கான சகஜமான வழி எது? அனேக விதமான படிப்பறிவு கொடுப்பதற்கான வழிகள் இருக்கிறது தான் இல்லையா? அப்படியானால் படிப்பறிவு கொடுப்பதற்கான அனைத்தையும் விட சுலபமான சாதனம் எது? வாய் மூலமாக அன்றி சொரூபம் மூலமாக படிப்பறிவு கொடுப்பது. சாகார பாபா அனைத்தையும் விட சுலபமான வழியாக சொரூபம் மூலமாகத் தான் கற்றுக் கொடுத்தார் இல்லையா. வார்த்தைகள் மூலமாக மட்டுமின்றி செயல்கள் மூலமாக செய்வித்தார். சொன்னால் அவர்கள் கற்றுக் கொள்வார்கள் என்றில்லாமல் என்ன செய்வோமோ அதைப் பார்த்து மற்றவர்களும் செய்வார்கள் என்ற இது தான் மந்திரம் ஆகும். அப்படி அனைத்தையும் விட சுலபமான வழி சொரூபம் மூலமாக கற்றுக் கொடுப்பது. யாருக்காவது, நீங்கள் ஒரு ஆத்மா, நீங்கள் அமைதி சொரூபமானவர், ஞானசொரூபமானவர் என்று எவ்வளவு தான் புரிய வைத்தாலும் அவர் எதுவரை நீங்கள் அந்த சொரூபத்தில் நிலைத்திருக்கவில்லையோ அதுவரை அவரும் புரிந்து கொள்ள மாட்டார். அந்த மாதிரி அனுபவத்தின் படிப்பு இந்த அளவு அழியாததாகி விடுகிறது. அப்படியானால் நீங்கள் எப்படி கற்றுக் கொடுக்கிறீர்கள் - வார்த்தைகள் மூலமா அல்லது சொரூபம் மூலமாகவா?

ஒவ்வொரு அடி மூலமாக அனேக ஆத்மாக்களுக்கு கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். இது தான் தகுதியான டீச்சரின் அடையாளம். சொற்பொழிவு மூலமாக மற்றும் ஏழு நாள் பாடம் மூலமாக யாரையாவது ஞான சொரூபம் ஆக்க வேண்டும். அந்த மாதிரி ஆசிரியரின் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் வாக்கியமாக இருக்காது ஆனால் மகாவாக்கியம் என்று கூறப்படும். ஏனென்றால் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் மகானாக ஆக்கக் கூடியது என்றால் மகாவாக்கியம் என்று கூறுவோம். ஒவ்வொரு செயலும் அனேகர்களை உயர்ந்தவர்களாக ஆக்கும் பயன் கொடுப்பதாக இருக்க வேண்டும். செய்யும் காரியத்தை விதை என்று கூறப்படும் மற்றும் விளைவை கர்மத்தின் பலன் என்று கூறப்படும். அந்த மாதிரி ஆசிரியரின் காரியம் என்ற விதை பலன் அளிப்பதாக இருக்கும். ஒருவேளை விதை சக்திசாலியானதாக இருக்கிறது என்றால் பழமும் (பலனும்) அவ்வளவு நல்லதாக வெளியாகும். ஒவ்வொரு காரியம் என்ற விதை பலனளிப்பதாக இருக்கும், பயனற்றதாக இருக்காது. இதைத் தான் தகுதியான ஆசிரியர் என்று கூறுவது. அவருடைய ஒவ்வொரு எண்ணம் எப்படி பிரம்மாவின் ஒரு எண்ணம் புது உலகை படைத்தது என்று பிரம்மாவின் எண்ணத்திற்காக வர்ணனை இருக்கிறது அந்த மாதிரி அப்படிப்பட்ட ஆசிரியரின் எண்ணம் புது உலகின் அதிகாரியாக ஆக்கக்கூடியது. புரிந்ததா. ஆசிரியரின் விளக்கம் இது தான்.

டீச்சர்களுக்கு ஒரு லிஃப்டின் கிஃப்டும் இருக்கிறது. அது எது? டீச்சர்கள் ஆவது என்றால் பழைய சம்மந்தத்திலிருந்து தியாகம் செய்வது. இந்த தியாகத்தின் பாக்கியத்தின் லிஃப்டின் கிஃப்ட் டீச்சர்களுக்கு இருக்கிறது. முதலில் தியாகமோ செய்து விட்டீர்கள் தான் இல்லையா. முதல் தியாகம் சம்மந்தத்தினுடையது. அதையோ செய்து விட்டீர்கள். இன்னும் தியாகத்தின் பட்டியல் நீளமானது. ஆனால் இந்த தியாகத்தின், தைரியம் வைப்பதின், சகயோகி ஆவதற்கான எண்ணம் வைத்தீர்கள். இந்த லிஃப்ட் தான் கிஃப்ட் ஆகிவிடுகிறது. ஆனால் சம்பூர்ண தியாகம் செய்து விட்டீர்கள் என்றால் தந்தைக்காக கிஃப்ட் ஆகிவிட்டீர்கள், உலகத்திற்காக லிஃப்ட் ஆகிவிடுங்கள். அந்த மாதிரி லிஃப்ட் ஆகிவிடுங்கள், அமர்ந்தார்கள், எந்தக் கடினமும் இன்றி சென்றடைந்தார்கள் என்று இருக்க வேண்டும். டீச்சர்களுக்கு மிகுந்த வாய்ப்பு இருக்கிறது ஆனால் எடுத்துக் கொள்பவர்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். டீச்சர்கள் ஆவதின் பாக்கியத்தையோ அனைவரும் மகிமை செய்து கொண்டே ஆசையும் வைக்கிறார்கள். ஆசை வைக்கிறார்கள் என்றால் உயர்ந்த பாக்கியம் தான் இல்லையா. அதை எப்பொழுதும் உயர்வாக வைத்துக் கொள்வது என்ற இதுவோ ஒவ்வொருவரின் வரிசைக்கிரமம் ஆகும். டீச்சர்கள் எவ்வளவு விரும்புகிறார்களோ அவ்வளவு தன்னுடைய எதிர்காலத்தை ஒளிமயமாக்க முடியும். ஆனால் யார் தகுதியான டீச்சரோ அவரால் தான் முடியும். கொஞ்சத்தில் குஷியடையக்கூடிய டீச்சரோ நீங்கள் இல்லையே? பாப்தாதாவோ டீச்சர்களை எந்தப் பார்வையில் பார்க்கிறார்? நம் இனத்தவர் என்ற பார்வையோடு பார்க்கிறார் ஏனென்றால் தந்தையும் டீச்சர் தான் இல்லையா. டீச்சர், டீச்சரை பார்க்கிறார் என்றால் நம் இனத்தவர் என்ற பார்வையோடு பார்ப்பார். நம் இனத்தவரைப் பார்த்து குஷியடைவார்கள். டீச்சர்களோ எப்பொழுதும் திருப்தியாக இருப்பார்கள். அப்படி இருக்கிறீர்களா என்று கேட்பது என்றால் நம் இனத்தவரை அவமதிப்பதாகும். நல்லது.

**வரதானம் - தேக அபிமானத்தின் தியாகம் மூலமாக எப்பொழுதும் கவமானத்தில்
(சுயமரியாதையில்) நிலைத்திருக்கக்கூடிய மரியாதைக்குரியவர் ஆகுக.**

எந்தக் குழந்தைகள் இந்த ஒரு ஜென்மத்தில் தேக அபிமானத்தை தியாகம் செய்து சுயமரியாதையில் நிலைத்திருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு இந்த தியாகத்தின் பலனாக பாக்கியத்தை உருவாக்கும் தந்தை மூலமாக முழுக் கல்பத்திலும் மரியாதைக்குரியவராக ஆகும் பாக்கியம் கிடைத்து விடுகிறது. அரைக் கல்பம் பிரஜை மூலமாக மரியாதை கிடைக்கிறது, அரைக் கல்பம் பக்தர்கள் மூலமாக மரியாதை கிடைக்கிறது. மேலும் இந்த நேரம் சங்கமயுகத்தில் சுயம் பகவான் தன்னுடைய சுயமரியாதையில் இருக்கும் குழந்தைகளுக்கு மரியாதை கொடுக்கிறார். சுயமரியாதை மற்றும் மரியாதை இரண்டிற்கும் ஒன்றிற்கு ஒன்று மிக ஆழமான சம்மந்தம் இருக்கிறது.

கலோகன் : ஒவ்வொரு அடியில் தந்தையின், பிராமண பரிவாரத்தின் ஆசீர்வாதங்களை பெற்றுக் கொண்டே இருந்தீர்கள் என்றால் எப்பொழுதும் முன்னேறிக் கொண்டே இருப்பீர்கள்.